

handlingen af Lovforslaget om den kommunale Stat manglede et Forslag, den Gang der i Lovforslaget fandtes Regler fra Regeringens Haand, der langtsaa vare tilstrækkelige og aldeles uafhængende, da var det godt og udmærket, at det ærede Medlem var i Stand til at udarbejde disse Forslag. Men fordi det ærede Medlem den Gang har været paa sin Plads med sit Forslag og har faaet dette Tings og det andet Tings enstemmige Tilslutning dertil, deraf følger jo slet ikke, at disse Berler passe i enhver Indsætning, deraf følger jo slet ikke, at disse Forslag, der ere bestemte for den kommunale Stattelev, ogsaa passe i dette Lovforslag, eller at de, selv om de passe, ere nødvendige, naar dette Forslag i Forvejen fra Regeringens Haand indeholder, hvad der er tilstrækkeligt eller i alt Fald med saa Værdinger kan gøres tilstrækkeligt.

Det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) var saa stolt over den Titel, han har faaet, at han endogsaa troede, der kunde blive Tale om, at han skulde svare Rangsstat. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har ikke givet ham nogen Titel. Det ærede Medlem har selv Stykke for Stykke med sine Udtalelser i Gaar givet sig den Titel, som jeg blot tillod mig, at føje sammen, og jeg har aldrig hørt, at der svares Rangsstat af Tittler, som man har givet sig selv. Det ærede Medlem kan ganske roligt føre Tittlen. Naar det ærede Medlem mener, at vi kun have stillet den stigende Stala op paa vort Program som en Lømpind til at fange godtroende Vælgere paa, tager han aldeles fejl. Vi have stillet den stigende Stala op, fordi vi mente, at det var det rette. Vi have i dette Lovforslag faaet en stigende Stala, det indrømmede det ærede Medlem selv. Vi kunde ønske, at den havde været anderledes, men for at naa det Maal, at at saa Lovforslaget i sin Helhed gennemført, overhovedet at faa noget ud af Sagen, have vi efter samtlige Forhold fundet det rigtigt ikke paa dette Punkt at skabe et Strids-spørgsmaal med den højtærede Finansminister. Vi have, som jeg sagde før, ønsket, saa vidt det paa nogen Maade var muligt, for at naa Maalet i sin Helhed, for at faa denne Stattelev, og hvad dermed staar i Forbindelse, at stille os saaledes, at der blev saa saa Strids-spørgsmaal som muligt mellem Udvalgets Flertal, Udvalget i det hele og Finansministeren, og det tror jeg, som jeg allerede har sagt før, Vælgernes meget godt ville forstaa. Jeg tror, at naar det ærede Medlem kommer ud paa Vælgermøderne og vil forklare Vælgernes, hvorledes han og

hans alene have holdt sig paa den stigende Stala, medens vi stammelig ere løbne fra den, uagtet vi, naar vi blot havde holdt fast, magelig kunde have faaet den, ville Vælgernes meget godt forstaa, at der er Lømpinden. Men de ville sikkert finde, at Timen, der er paa Pinden, er alt for tynd.

Scharling: Jeg kan efter den Stilling, den højtærede Minister og den ærede Ordfører have indtaget til mine Værdingsforslag, betragte det som sikkert, at de ville blive forkastede. Jeg skal derfor af Hensyn til den fremrykkede Tid og for at betri det høje Ting fra en Afstemning, hvis Resultat paa Forhaand er givet, tage mine Værdingsforslag tilbage med Undtagelse af Underændringsforslagene Nr. 2 og Nr. 7.

Formanden (Sofus Høgsbro): Værdingsforslagene af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) ere altsaa tagne tilbage med Undtagelse af Underændringsforslagene Nr. 2 og 7. Maa jeg spørge, om nogen optager dem. (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

M. Klausen: Den ærede Ordfører (Alberti) udtalte, at naar han ikke har villet gaa med til at opstille den stigende Stala, var det for ikke at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen. Men den ærede Ordfører kan jo dog ikke paa Forhaand vide, om det ikke var muligt at faa dette Lovforslag med den stigende Stala. Det vilde jo dog først vise sig under Lovforslagets videre Gang, om det skulde være aldeles umuligt at faa det ført igennem. Naar man saaledes straks paa Forhaand falder af paa sine Fordringer, er der naturligvis intet Haab om, at man kan faa et Forslag ændret i demokratisk Retning. Derfor synes jeg, man maa være berettiget til at sige, at den ærede Ordfører og hans Partifæller ikke gøre det mindste Forsøg paa at realisere den Fordring, de have stillet op paa deres Program.

Bramsen: Den ærede Ordfører udtalte nu, at han selv syntes — altsaa ikke blot jeg — at det var gode Berler, der fandtes i det Værdingsforslag under C. Nr. 3, som vi have talt om i Dag, men han sagde samtidig, at det var ikke enhver Indsætning, hvori de passe; han mente med andre Ord, at her vare de ikke nødvendige. I den Anledning vil jeg kun henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at der i dette Forslag ikke findes en eneste Bestemmelse mere end der fandtes i 1892 i Lovforslaget om den personlige Kommunelev med